

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 52/13

Λουξεμβούργο, 25 Απριλίου 2013

Απόφαση στην υπόθεση C-81/12
Asociația Accept κατά Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

Οι ομοφοβικές δηλώσεις του «παράγοντα» ενός επαγγελματικού ποδοσφαιρικού συλλόγου είναι ικανές να οδηγήσουν τον σύλλογο αυτό στο να φέρει το βάρος της αποδείξεως ότι δεν ασκεί πολιτική προσλήψεων εισάγουσα δυσμενείς διακρίσεις

Η φαινομενική δυσμενής διάκριση λόγω γενετήσιου προσανατολισμού μπορεί να ανασκευαστεί μέσω δέσμης συγκλινουσών ενδείξεων

Η οδηγία για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία¹ θεσπίζει γενικό πλαίσιο καταπολεμήσεως των δυσμενών διακρίσεων λόγω θρησκείας ή πεποιθήσεων, ειδικών αναγκών, ηλικίας ή γενετήσιου προσανατολισμού, στον τομέα της απασχόλησης και της εργασίας. Δυνάμει της ανωτέρω οδηγίας, εφόσον πραγματικά περιστατικά από τα οποία τεκμαίρεται η ύπαρξη δυσμενούς διακρίσεως αποδεικνύονται ενώπιον δικαιοδοτικού ή άλλου αρμόδιου οργάνου, το βάρος της αποδείξεως φέρουν οι αντίδικοι, οι οποίοι οφείλουν να αποδείξουν ότι, παρά τη φαινομενική δυσμενή διάκριση, δεν υπήρξε προσβολή της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως.

Στις 3 Μαρτίου 2010, η Accept, μη κυβερνητική οργάνωση επιφορτισμένη με την προώθηση και την προστασία των δικαιωμάτων των λεσβίων, των ομοφυλοφίλων, των αμφισεξουαλικών και τρανσεξουαλικών ατόμων, κατέθεσε ενώπιον του εθνικού συμβουλίου καταπολεμήσεως των δυσμενών διακρίσεων (CNCD) καταγγελία σε βάρος του επαγγελματικού ποδοσφαιρικού συλλόγου SC Fotbal Club Steaua București SA (ποδοσφαιρικός σύλλογος Steaua) και του G. Becali, ο οποίος εμφανιζόταν ως ο «παράγοντας» του συλλόγου αυτού. Η Accept υποστήριξε ότι είχε παραβιαστεί η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως σε θέματα προσλήψεων. Συγκεκριμένα, με συνέντευξή του ως προς την ενδεχόμενη μεταγραφή επαγγελματία ποδοσφαιριστή, ο G. Becali είχε δηλώσει κατ' ουσίαν ότι ουδέποτε θα προσλάμβανε ομοφυλόφιλο αθλητή. Αναφορικά με τον καθού η καταγγελία ενώπιον του CNCD, ήτοι τον ποδοσφαιρικό σύλλογο Steaua, η Accept υποστηρίζει ότι ουδέποτε ο σύλλογος αυτός έλαβε αποστάσεις από τις δηλώσεις του G. Becali. Το CNCD θεώρησε μεταξύ άλλων ότι οι περιστάσεις αυτές δεν ενέπιπταν στον εργασιακό τομέα, δοθέντος ότι οι δηλώσεις του G. Becali δεν μπορούσαν να θεωρηθούν ως προερχόμενες από εργοδότη ή από πρόσωπο αρμόδιο για τις προσλήψεις. Πάντως, το CNCD έκρινε ότι οι ανωτέρω δηλώσεις συνιστούσαν δυσμενή διάκριση υπό τη μορφή παρενοχλήσεως² και απηύθυνε στον G. Becali προειδοποίηση υπό τύπον κυρώσεως. Η κύρωση αυτή ήταν η μόνη τότε εφικτή δυνάμει του ρουμανικού δικαίου, καθόσον η απόφαση του CNCD είχε εκδοθεί μετά την παρέλευση έξι μηνών από την ημερομηνία επελεύσεως των επιδίκων πραγματικών περιστατικών. Η Accept άσκησε προσφυγή/αγωγή κατά της ανωτέρω αποφάσεως ενώπιον του Curtea de Apel București (εφετείο Βουκουρεστίου, Ρουμανία), το οποίο υπέβαλε στο Δικαστήριο ερωτήματα σχετικά με την ερμηνεία της οδηγίας.

Με την σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι η οδηγία επιδέχεται εφαρμογή σε καταστάσεις όπως αυτές της εκκρεμούς ενώπιον του Curtea de Apel București διαφοράς, οι οποίες αφορούν, επί θεμάτων απασχολήσεως και εργασίας, δηλώσεις επί των όρων προσβάσεως στην απασχόληση, περιλαμβανομένων των όρων προσλήψεως. Το Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι οι

¹ Οδηγία 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ L 303, σ. 16).

² Κατά την οδηγία, η παρενόχληση συνιστά μορφή δυσμενούς διακρίσεως εφόσον σημειώνεται ανεπιθύμητη συμπεριφορά συνδεδεμένη, μεταξύ άλλων, με τον γενετήσιο προσανατολισμό, με σκοπό ή αποτέλεσμα την προσβολή της αξιοπρέπειας ενός προσώπου και τη δημιουργία εκφοβιστικού, εχθρικού, εξευτελιστικού, ταπεινωτικού ή επιθετικού περιβάλλοντος.

ιδιομορφίες της προσλήψεως των επαγγελματιών ποδοσφαιριστών δεν ασκούν συναφώς επιρροή δεδομένου ότι η άσκηση του αθλήματος ως οικονομικής δραστηριότητας εμπίπτει σαφώς στο δίκαιο της Ένωσης.

Όσον αφορά τη θέση του ποδοσφαιρικού συλλόγου Steaua στη διαφορά της κύριας δίκης, το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι το γεγονός απλώς και μόνον ότι δηλώσεις όπως αυτές του G. Becali δεν προέρχονται ευθέως από συγκεκριμένο αντίδικο δεν απαγορεύει κατ' ανάγκη το να είναι εφικτή η στοιχειοθέτηση, όσον αφορά τον συγκεκριμένο αντίδικο, του υποστατού των «πραγματικών περιστατικών από τα οποία τεκμαίρεται η ύπαρξη δυσμενούς διακρίσεως», κατά την έννοια της οδηγίας. Επομένως, **ο εναγόμενος εργοδότης τελεί σε αδυναμία να αρνηθεί το υποστατό πραγματικών περιστατικών από τα οποία τεκμαίρεται ότι ασκεί πολιτική προσλήψεων ενέχουσα δυσμενή διάκριση, περιοριζόμενος στο επιχείρημα ότι οι υπονοούσες την ύπαρξη ομοφοβικής πολιτικής προσλήψεων δηλώσεις προέρχονται από πρόσωπο το οποίο, μολονότι ισχυρίζεται και διαδραματίζει προφανώς σημαντικό ρόλο σε επίπεδο διοικήσεως του ιδίου εργοδότη, δεν έχει ικανότητα δικαίου να τον δεσμεύει επί θεμάτων προσλήψεων.** Κατά το Δικαστήριο, το γεγονός ότι ο εν λόγω εργοδότης δεν έλαβε σαφώς αποστάσεις από τις ανωτέρω δηλώσεις μπορεί να ληφθεί υπόψη κατά την εκτίμηση της πολιτικής της προσλήψεων.

Εξάλλου, το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι **το βάρος της αποδείξεως, όπως ρυθμίζεται με την οδηγία, δεν νοείται να επιβάλλει την υποχρέωση αποδείξεως μη δυνάμενης να προσκομιστεί**, χωρίς να θίγεται το δικαίωμα στον σεβασμό της ιδιωτικής ζωής. Πράγματι, η φαινομενική **δυσμενής διάκριση λόγω γενετήσιου προσανατολισμού θα μπορούσε να ανασκευαστεί μέσω δέσμης συγκλινουσών ενδείξεων**, χωρίς, πάντως, ο αντίδικος να οφείλει να αποδείξει ότι πρόσωπα συγκεκριμένου γενετήσιου προσανατολισμού είχαν προσληφθεί στο παρελθόν. Μεταξύ τέτοιων ενδείξεων θα μπορούσαν να καταλέγονται μεταξύ άλλων η σαφής αποστασιοποίηση του αντιδίκου έναντι των δημοσίων δηλώσεων οι οποίες ενέχουν δυσμενή διάκριση, καθώς και η ύπαρξη ρητών διατάξεων της πολιτικής προσλήψεων του ιδίου αντιδίκου προκειμένου να διασφαλίζεται η τήρηση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως.

Τέλος, το Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι προσκρούει στην οδηγία εθνική κανονιστική ρύθμιση, δυνάμει της οποίας, σε περίπτωση διαπιστώσεως δυσμενούς διακρίσεως λόγω γενετήσιου προσανατολισμού, δεν είναι εφικτό να απευθυνθεί «προειδοποίηση» μετά την εκπνοή της εξάμηνης προθεσμίας από την επέλευση των πραγματικών περιστατικών, εφόσον η σχετική κύρωση δεν είναι αποτελεσματική, ανάλογη προς την παραβίαση και αποτρεπτική. Πάντως, εναπόκειται στο ρουμανικό δικαιοδοτικό όργανο να εκτιμήσει αν τούτο ισχύει εν προκειμένω.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106